

lige diplomatistiske Tabshed og vedblive med den Politik, som gaar ud paa, at intet skal afgøres før den 30te eller 31te Marts.

Ordføreren (Neergaard): Jeg skal til det ærede Medlem, der nu fatte sig, bemærke, at den Distinktion, han gjorde gældende, mellem at stille et Forslag som dette op paa et særligt Lovforslag, og at sætte det ind paa Finansloven, nemlig, at i det ene Tilfælde var det en Udgift, som gik ind mellem de andre og skulde afholdes, medens det i det andet Tilfælde ikke var saaledes. (Udbrydelse af Brandes). Maa ja, saa forstaar jeg ikke Distinktionen. Det ærede Medlem sagde, at det, der blev bundet ved at sætte Forslaget ind paa Finansloven var, at det blev en Udgift som enhver anden, der skulde afholdes. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar der vedtages en særlig Lov, hvorved der disponeres over dette Beløb, kommer det til svvende og sidst dog ind paa Finansloven, nemlig paa § 28. Det ærede Medlem anede over, at der ikke stod noget i Lovforslaget om, at det var Finanslovens Overskud, der skulde anvendes; men det vilde være en overflødig Bestemmelse. Selvfølgelig bør man ikke bringe et Forslag som dette ind, uden at man har en rimelig Forventning om, at Udgiften dertil vil kunne afholdes af de løbende Udgifter; thi ellers maatte man anvise ny Indtægter, eftersom der snart ingen disponibel Kasseholdning habes. Der er ingen som helst Mening i at bringe dette Forslag frem, undtagen der er Penge tilovers, som man kan anvende dertil, og jeg tror ved 2den Behandling at have paavist, at et saadant Overskud forventes at kunne være til Stede. Det ærede Medlem gjorde meget stærk Brug af en Udtalelse fra min Side, idet han mente, at efter min Opfattelse vilde dette Forslags Gennemførelse følge med Udgiften til en ordinær Finanslov, og det ærede Medlem mente, at jeg i den Henseende paa ingen Maade kunde tale paa andres end mine egne Vegne. Det ærede Medlem indrømmede for øvrigt, at jeg havde været forsigtig at forudsikke mine saa politiske Betragtninger denne Restriktion; da jeg jo, hvad selve Loven angaar, staar som Ordfører for et politisk meget blandet Flertal, har jeg udtrykkelig sagt, at mine politiske Udtalelser kun stod paa mine egne Vegne. Jeg haaber for øvrigt, at den Gruppe her i Tinget, som jeg repræsenterer, ogsaa her kan være enig med mig, og jeg kan for øvrigt i dette Tilfælde ikke se, at det ærede Medlems Udtalelser i nogen Henseende have Vægt. Hvor-

for skulde s. Ets. det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg) ikke ønske, at der kom en ordinær Finanslov, det ved jeg virkelig ikke. Jeg kan ikke se, at der fra det ærede Medlems politiske Standpunkt kan være det mindste inkomsekvente i at sige: Jeg ønsker en ordinær Finanslov, og jeg kan godt bringe Forslag frem, som jeg maaste heller ikke tror kunne fremmes uden under den Forudsætning, at vi faa en ordinær Finanslov. Jeg ved jo ikke, om det er det ærede Medlems Mening; men usandsynligt er det paa ingen Maade. Naar vi ikke skulle hænge os altfor meget i Formaliteter, hvad jeg synes det ærede Medlem er vel tilbøjelig til, maatte vi alle kunne blive enige om, at der ikke er videre Sandsynlighed for, at vi kunne gennemføre et saadant Forslag undtagen under den Forudsætning, jeg har nævnt. Det ærede Medlem har ikke bestridt dette i Realiteten. Det ærede Medlem vilde spørge, om jeg vilde gøre bestemt Modstand mod, at Forslaget blev gennemført, hvis vi ingen ordinær Finanslov fik. Selvfølgelig blander jeg mig ikke i, hvad Regeringen sætter paa de provisoriske Budgetter eller ikke; disse Budgetter ere noget, som ligge fuldstændig uden for, hvad vi her have at bestæftige os med. Vi have ikke andet at gøre med dem end at protestere mod deres Lovlighed. Men selvfølgelig vil jeg i og for sig ønske, at en Lov som denne, der jo kun paa en meget indirekte Maade vil komme til at berøre Finansloven, idet den kun optages hypotetisk paa § 28, maatte faa den højst ærede Regerings Sanction og blive ført ud i Livet, selv om vi ingen ordinær Finanslov fik. Det ønsker jeg naturligvis, men noget ganske andet er, at jeg ikke venter det, og det gør det ærede Medlem heller ikke, og overhovedet ikke noget Medlem her, der har politisk Begreb. Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg ikke havde stemt for det Forslag, der kom fra det ærede Medlem fra Ribe (Bust). Jeg tror imidlertid, at jeg har tilstrækkelig tydeligt motiveret, hvorfor jeg ikke gjorde det, nemlig for det første, fordi det var fremkommet paa en meget utilbørlig Maade, og dernæst var jeg heller ikke i Realiteten for, at det skulde staa paa Finansloven. Det ærede Medlem maa have overhørt mine Ord, nemlig, at jeg vel ikke vilde have afgørende principielle Indvendinger mod, at Forslaget kom ind paa Finansloven, hvis det var fremsat paa rette Tid og Sted, men at jeg troede, at vor Fremgangsmaade var den korrekteste; ellers vilde jeg selvfølgelig heller ikke have fulgt den eller anbefalet andre at følge den. Jeg mener, det var rettest først at vedtage